

## [Fløtkjær.]

kender vor By, maa erkende, at Holmens Kirkegaards Façade til Østre Farimagsgade langt fra er nogen Pryd, som den tager sig ud i Dag. Og naar man har motiveret Udsættelsen med økonomiske Grunde, vil jeg fremhæve, at der er andre Veje, ad hvilke man kunde sikre Kirkernes Økonomi, uden at man behøvede at tillade Nedgravningen af Lig i yderligere 13 Aar, i visse Tilfælde lige uden for Folks Køkkenvinduer.

Det er altsaa uden Glæde og Begejstring; vi har set os nødsaget til at anbefale Lovforslaget, og jeg ved, at saadan er Stemningen inden for næsten hele Københavns Kommunalbestyrelse, men man har bøjet sig for de meget stærke Ønsker, der har været fremsat fra visse Sider. Ved at gennemføre Lovforslaget gør man det umuligt at realisere Tanken om en Mindelund i København lige til Aaret 1980, og det er dog et stort Ansvar at tage paa sig at binde kommende Slægtled til en saadan Ordning, der maa siges at være lidet tidssvarende. Militæret har heller ikke kunnet anføre virkelige Grunde for Bevarelsen af Begravelsespladser paa disse Kirkegaarde, der ligger i Byens Centrum. Det er jo ikke udelukkende militære Personer, der begravnes dér; der begravnes paa disse Kirkegaarde ogsaa almindelige Mennesker fra det civile Liv, samtidig med at militære Personer lader sig begrave paa andre Kirkegaarde af Hensyn til Bekvemmeligheden for Familien, der bor i Udkanten af Byen eller maaske slet ikke her i Byen.

Der er, naar man gaar hele Sagen igennem, ikke noget virkeligt, der taler til Fordel for denne Forlængelse. Det vilde være vor Tid mere værdigt, synes jeg, netop under de nuværende Forhold at manifestere vor nationale Følelse ved at anlægge disse nationale Mindeparker eller Mindelunde, som Københavns Kommunalbestyrelse er rede til at gaa i Gang med. Men det har altsaa ikke været muligt at komme igennem med en saadan Ordning, hvilket jeg beklager. Naar man valgte at søge Ophørsfristen forlænget med de 13 Aar, var det for at finde et Tidspunkt, der var nogen Rimelighed i, set fra Københavns Bystyres Side. Ved at vælge denne Termin fik man nemlig fastsat samme Frist som den, der er gældende for Assistens Kirkegaard, idet der fra 1960 ikke paa Assistens Kirkegaard maa begravnes flere; og 20 Aar derefter har man saa Raadighed over Arealet. Jeg tror, at meget af Modstanden mod, at Københavns Kommune fik Lov til at lave disse Minde-

lunde, som jeg fortsat mener havde været smukkere og mere tidssvarende end Kirkegaardene, stammer fra, at man paa en eller anden Maade har faaet den forkerte Opfattelse, at Byen vilde have tilegnet sig disse Grunde til Formaal, som ikke vilde være de store Personer værdige, som er begravet ude paa de to Kirkegaarde. Dette har aldrig været Tanken fra Kommunalbestyrelsens Side. Straks fra første Øjeblik, da vi behandlede denne Sag, var vi indstillet paa at forskønne og forbedre disse Arealer og at værne dem som de dødes Have, men vi ønskede at standse Nedgravningen af nye Lig saa snart, som det var muligt. Disse skønne Planer vil altsaa blive kuldkastet ved dette Forslags Gennemførelse, men det maa vi bøje os for, da der er opnaaet Forlig i Sagen.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt Vedtagelse.

**Stegger Nielsen:** I Almindelighed maa det siges at være uheldigt at have Kirkegaarde beliggende midt inde i de store Byer, herunder ikke mindst i Hovedstaden, og de Bestræbelser, der fra Tid til anden har været fremme for at bringe dette Forhold til Ophør, naturligvis under Iagttagelse af de pietetsmæssige Hensyn vedrørende Fredning af de gamle Kirkegaarde som Mindelunde, maa derfor anerkendes. Disse Betragtninger har ogsaa gjort sig gældende over for Holmens og Garnisons Kirkegaarde, der ifølge gældende Lov skulde ophøre med at anvendes som Begravelsespladser i 1947.

Imidlertid forstaar man meget vel den Betragtning, som Menighedsraadene for de to Kirker har gjort gældende i en Henvendelse til Kirkeministeriet, og som gaar ud paa en Forlængelse af Ophørsfristen fra 1947 til 1960 ud fra den Betragtning, at Indtægterne ved Salg af Gravsteder paa de to Kirkegaarde danner en hovedsagelig Bestanddel af det økonomiske Grundlag for de to Kirkers Drift. Desuden peger man paa de nationale og historiske Værdier, der knytter sig til dette Spørgsmaal, Synspunkter, som Københavns Magistrat under visse Betæneligheder — dem har vi lige hørt fremført af den ærede socialdemokratiske Ordfører (Fløtkjær) — har sluttet sig til. Synspunkterne deles ogsaa af Marineministeriet og Krigsministeriet. Der foreslaas derfor en Udsættelse af Ophørsfristen for de to Kirkegaarde til 1. Januar 1960, til hvilket Tidspunkt der altsaa vedvarende skal kunne afhændes Begravelsespladser. Dette Tidspunkt er sammenfaldende med